

فصل ۱۳

بخشی از جامعه شدن

اطفالی که به خوبی دیده نمی‌توانند بخشی از جامعه اند، عیناً مانند همه اطفال دیگر. مگر بیشتر اوقات اطفالی که دیده نمی‌توانند در خانه نگه داری می‌شوند. آنها ندرتاً در بیرون بازی می‌کنند، و یا قدم می‌زنند و یا در کار خانواده کمک می‌نمایند. این اطفال شانس کمتری دارند تا افراد دیگر را بشناسند و دیگر افراد از آنها شناختی ندارند. حتی ممکن است مردم فکر کنند که اطفال نابینا نمی‌توانند طرز اجرای کارها را بیاموزند. زمانی که اطفال نابینا بیرون شده و داخل جامعه می‌گردند، ممکن است مردم اطمینان نداشته باشند که چگونه با آنها صحبت نموده و یا چگونه با آنها برخورد داشته باشند.

منحیث والدین، شما کارهای زیادی انجام داده می‌توانید تا به طفل خود کمک نمایید که یک عضو فعال جامعه شود. هر قدر بیشتر که ممکن باشد - وقتی که آب می‌آورید، و یا هیزم جمع می‌نمایید، و یا زمانی که به بازار می‌روید، و یا به مکتب می‌روید، یا به مراسم مذهبی اشتراک می‌کنید، و یا در جلسات جامعه یا هر مراسم دیگری اشتراک می‌نمایید - طفل خود را باخود داشته باشید. در مسیر راه، تشریح کنید که چه می‌بینید و او را تشویق نمایید که به صداها گوش دهد و اشیاء را لمس نموده و بوی آنها را استشمام کند. مردم و حیوانات را برایش معرفی کنید و برایش بیاموزانید که چگونه به مردم سلام داده و با آنها احوالپرسی نماید.

چگونه اعضای جامعه می‌توانند کمک کنند

اعضای جامعه می‌توانند بیاموزند که یک طفلی که خوب دیده نمی‌تواند، عینا مانند دیگر اطفال فعال میباشد. مگر او به کمک های خاصی ضرورت دارد تا مردم را بشناسد و راه خود را در جامعه پیدا نماید. ممکن است تا زمانیکه به مردم تشریح ننمایید که چگونه عملکردی داشته باشند، با طفل شما احساس ناراحتی نمایند.

مژده، اینها ماریا و رفیع هستند. از دیدن شما بسیار خوش شدم.

شما کجا می‌روید، مژده جان.

← جهت کمک به اعضای جامعه تا با طفل شما مرادده داشته باشند

آنها را تشویق نمایید که هر جا طفل شما را می‌بینند با او صحبت نمایند. از آنها بخواهید تا خود را معرفی کنند و طفل شما را به اسم صدا کنند، بدین ترتیب او خواهد فهمید که آنها با او صحبت می‌نمایند. تشریح نمایید که آنها باید مستقیم با طفل شما صحبت کنند، نسبت به آن که از دیگران در مورد وی سوال کنند.

راه بازار کدام است؟

مستقیم پیش برو تا اینکه سرک سنگی شود. بعد یک چهارم بطرف راست دور بخور.

مردم را تشویق کنید تا به طفل شما کمک نمایند که چیزی را که به جستجویش است، پیدا کند. اعضای جامعه می‌توانند بیاموزند که رهنمائی کنند (صفحات ۱۱۱ تا ۱۱۳ دیده شود) تا به طفل کمک شود که خودش آن چیزها را پیدا کند.

من کله می‌پزم، سوما جان. آنها داخل تابه نزدیک تو هستند. می‌شنوی که پخته می‌شوند؟

این بوی چیست؟

مردم را تشویق کنید که به سوالات طفل شما جواب بدهند و همه چیز را برایش تشریح کنند. به مرور زمان همانطور که افراد جامعه از طفل شما شناخت پیدا می‌کنند، این واقعیت را درک خواهند کرد که این طفل بیشتر از آن چیزی می‌تواند انجام دهد که آنها امکان آن را فکر می‌نمودند.

سایر اطفال چگونه می‌توانند کمک نمایند

ممکن است سایر اطفال با یک طفلی که بخوبی دیده نمی‌تواند برخورد خشن و ظالمانه داشته باشند. آنها ممکن است خشونت و ستم را با آزار و اذیت، خنده کردن، تقلید و یا حتی آسیب رساندن به طفل بروز دهند. اما اغلب اوقات به سادگی با بیرون ساختن وی از بازی‌ها و یا فعالیت‌های خود به طفل نابینا ستم می‌نمایند.

← جهت کمک به اطفال تا بدانند که نابینا بودن چگونه است

اغلب اطفال به یک طریق ظالمانه و خشن عمل می‌نمایند زیرا از چیزی که آن را درک نمی‌کنند، ترس دارند. زمانی که شناخت بیشتری حاصل کنند، اطفال می‌توانند یک کمک کننده و یا رفیق دیگری برای این طفل شوند. در اینجا یک بعضی بازی‌هایی آمده است که ممکن به اطفال کمک نماید تا بدانند که نابینائی چیست.

بازی: دیدن مغشوش

اطفال می‌توانند دریابند که نداشتن بینائی خوب چیست، اگر آنها:

پوشاندن چشم‌های شان با یک پارچه کاغذ نازک و یا تکه دیگری که تنها اندکی اجازه دیدن را برای شان بدهد

عینک‌های ذره بین قوی کسی دیگری را بپوشند و یا عینک‌های آفتابی خش دار و خراشیده شده را بپوشند.

برای دیدن این حروف من باید آن را بسیار نزدیک بگیرم. هنوز هم به مشکل دیده می‌شوند!

بعداً از طفل بخواهید که کوشش نماید چیزی را ببیند که جزئیات کوچکی دارد، مانند نقش روی یک برگ درخت و یا نوشته‌های روی یک قطی. از اطفال بپرسید که کوشش برای دیدن این چیزها چه احساسی به آنها می‌دهد. مجبور بودند که چقدر آنها را بخود نزدیک سازند تا خوب ببینند؟

بازی: رهنمائی نمودن یک طفل نابینا

اطفال را به جوره‌ها تقسیم نمایید. یک تکه را روی چشم‌های یک طفل بسته کنید، طوری که او هیچ دیده نتواند. اجازه دهید که طفل دیگر او را رهنمائی کند. رهنما، طفلی را که دیده نمی‌تواند به قدم زدن می‌برد، برایش اجازه می‌دهد که اشیای مختلف را لمس کند و برایش کمک می‌کند تا بصورت مصوون حرکت کند.

بعد از بازی، اطفال را تشویق نمایید تا در مورد این سوالات صحبت کنند:

- وقتی نمی‌توانستم چیزی را ببینم، چه احساسی داشتم؟
- آیا ترسیده بودید؟
- کدام کارهای رهنمای شما کمک کننده بود و کدام کارها کمک کننده نبود؟
- چطور می‌توانست رهنمائی را بهتر انجام دهد؟
- آیا به رهنمای خود اعتماد نمودید؟

بازی: لمس نمودن یک دوست

با یک تکه چشم‌های طفل را بسته کنید تا چیزی را دیده نتواند. اجازه دهید که کوشش کند با لمس نمودن دوستان خود را تشخیص داده و پیدا کند. و یا طفل می‌تواند با چشمان بسته کوشش کند که اشیای مختلف را شناسائی کند. بعد باهم صحبت نمایید که وقتی قادر به دیدن نباشید، چگونه خواهد بود.

بازی: این بوی چیست؟

چشم‌های یک گروه اطفال را با تکه‌ها بسته کنید تا هیچ چیزی را دیده نتوانند. بعد در مقابل هر طفل یک چیز ایکه بوی قوی داشته باشد بگذارید، مانند، نارنج قطع شده، برگ نعناع، دانه های قهوه، یک کیله ویا گیاهان محلی. ببینید که آیا اطفال میتوانند این چیزها را با بوی کردن بشناسند.

بعد از آنکه اطفال این بازی‌ها را اجرا کردند، برایشان تشریح کنید که چون افراد نابینا دیده نمی‌توانند، حواس لامسه، شامه و ذایقه‌شان اکثراً بسیار قویتر است.

این بوی از چیست؟

من فهمیدم-
این نارنج
است.

این قهوه
است.

← جهت کمک به اطفال تا طفلی را که بخوبی دیده نمی‌تواند در بازی خود شامل سازند

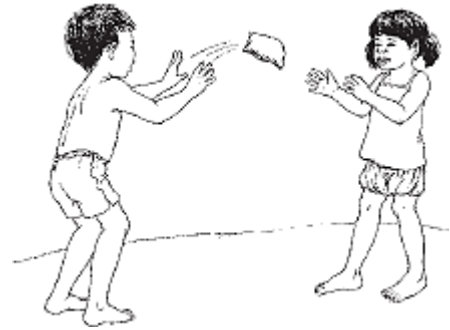
اغلب اطفال درک کرده نمی‌توانند که با اندکی تغییر در بازی یک طفلی که بخوبی دیده نمی‌تواند، خواهد توانست در بازی با آنها اشتراک نماید. طور مثال:

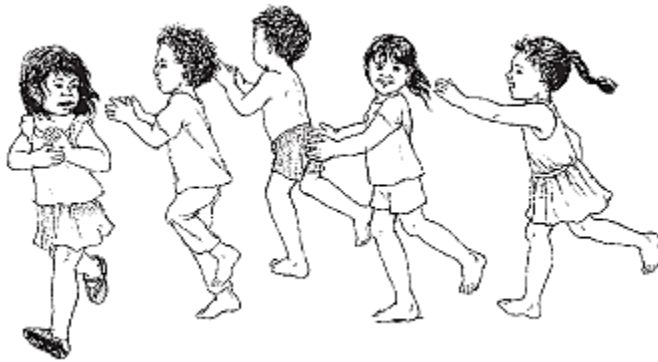
وقتی رنا توانست صدای توپ را بشنود، توانست در بازی اشتراک کند.

در اینجا بعضی پیشنهاداتی دیگری است برای شامل ساختن یک طفلی که بخوبی دیده نمی‌تواند:

یک خریطهٔ مملو از نخود یا برنج می‌تواند به عوض یک توپ بازی استفاده شود. خریطه در هنگام پرتاب کردن و در صورتی که به زمین بیافتد صدا تولید می‌کند. و یا بازی گرفتن توپ را با لول دادن توپ به روی زمین امتحان نمایید. طفل می‌تواند صدای لول خوردن توپ را شنیده و آن را بگیرد.

اگر طفل رنگ‌های روشن را دیده بتواند، خریطه را از تکه‌های که رنگ روشن داشته باشد، بسازید.

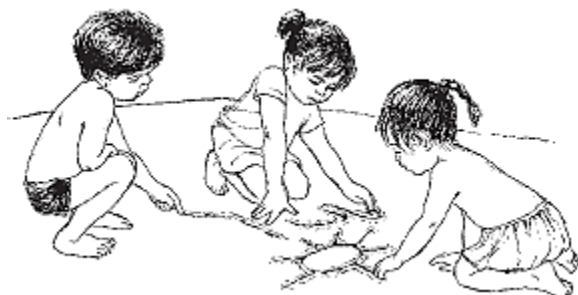

طفلی که بخوبی دیده نتواند، در یک بازی گرفتن اطفال اشتراک کرده می‌تواند اگر اطفال زمانیکه میدوند، کف بزنند و یا اشپلاق کنند، و یا اگر یک زنگوله یا چیز صدا داری به بدن هریک از اطفال نصب شده باشد.

یک طفل کوچک می‌تواند از یک گیلنهٔ خالی برای تبله زدن، از یک قطی فلزی پُر شده از سنگریزه بحیث جرنگانه و از تکان دادن سرپوش‌های فلزی بوتل که در یک سیم کشیده شده باشند، موزیک‌های مختلف تولید کند (صفحهٔ ۱۸۵ دیده شود).

طفلی که بخوبی دیده نتواند، ریسمان بازی کرده می‌تواند اگر یک زنگوله به ریسمان بسته شده باشد.

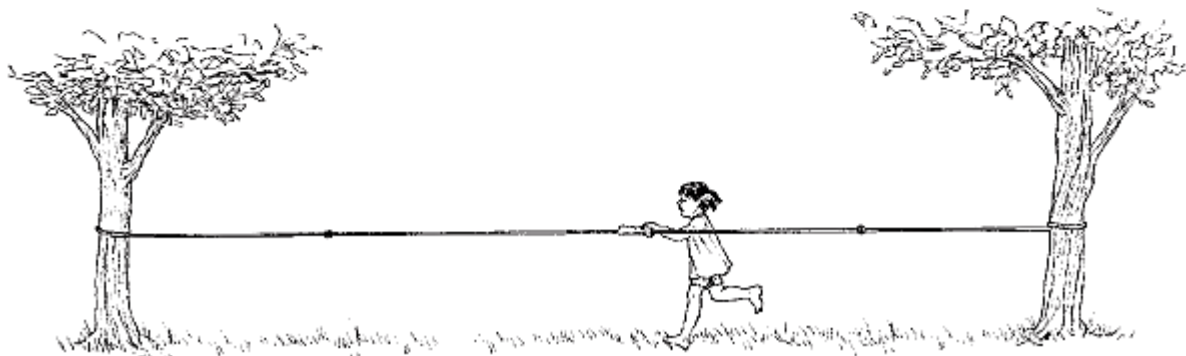
رسم کردن تصاویر روی ریگ
مرطوب یا گل کمک میکند تا طفل
چیزی را که رسم نموده لمس کند.

طفلی که بخوبی دیده نتواند با استفاده از یک ریسمانی که بین دو درخت بسته شده باشد، در مسابقه دویدن
اشتراک کرده می‌تواند، مانند شکل ذیل:

یک نهایت ریسمان را به دور یک درخت بسته نمایید و
بعد در ریسمان به فاصله ۱ تا ۲ متر از درخت یک گره
کلان بزنید.

نهایت ریسمان را از یک تیوب مانند
یک نی طوری که در شکل نشان داده
شده بگذرانید.

به فاصله ۱ تا ۲ متر از درخت دیگر یک گره کلان دیگر بزنید. بعد نهایت ریسمان را به دور
درخت بسته کنید. مطمئن شوید که تیوب یا نی از گره گذشته نتواند.

برای پیدا کردن مفکوره‌های بیشتر، از اطفال جامعه خود سوال کنید. ببینید که کی برای شامل ساختن طفلی که
بخوبی دیده نمی‌تواند، در بازی‌های اطفال، نظریات و پیشنهادات بیشتری را آورده می‌تواند.

پروژه‌های جامعه

ساختن یک زمین بازی یک فعالیتی است که به اطفال و اعضای جامعه می‌آموزاند که باهم کار نمایند. در اینجا بعضی چیزهای ساده‌ای وجود دارد که ساحة بازی را برای تمام اطفال خوش آیند می‌سازد. بعد اطفالی که بخوبی دیده نمی‌توانند خود را طرد شده فکر نخواهند کرد. نظریات پیشنهاد شده در اینجا برای تمام اطفال موجود در جامعه لذت آفرین خواهد بود.

ساختن یک زمین بازی

برای ساختن یک زمین بازی، بهتر است که از مواد محلی و ارزان قیمت و همچنان ساختار ساده استفاده شود. زمین بازی به اطفال و والدین این شانس را می‌دهد تا بازی‌های مختلف را امتحان کنند. هر چیزی که برای طفل آنها کار می‌داد، بعد خانواده می‌تواند آن را در خانه به قیمت کم و یا بدون مصرف برای طفل خود بسازد. به این دلیل ساختن یک زمین بازی از شاخه‌ها و تنه‌های درخت، تایرهای کهنه و دیگر مواد اضافی بهتر از یک زمین بازی ساخته شده از لوازم فلزی قیمتی با مصرف بالا می‌باشد.

یک پارک بازی برای همه

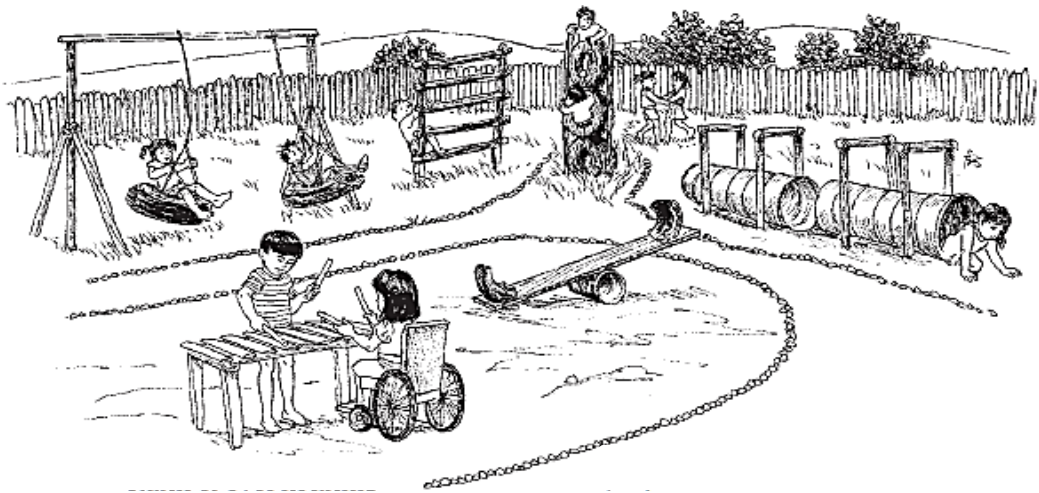
ریبارالتا یک شهر دور افتاده در بولیویا است. از سبب راه‌های خراب، حدود ۳۰ ساعت وقت می‌گیرد تا از ریبارالتا به نزدیکترین شهر مجاور برسیم. این یک شهر فقیر است. سیستم آبرسانی در آن وجود ندارد و بیشتر مردمی که در ریبارالتا زندگی می‌کنند، برق ندارند. یک گروه والدین اطفال دارای معلولیت شروع نمودند که هر دو هفته یکبار باهم جلسه داشته باشند. آنها دریافتند که در مورد شناخت نیازهای اطفال خود متخصص شده‌اند.

از آنجایی که آنها در مورد معلولیت زیاد آموخته بودند، می‌خواستند که جامعه را در مورد اطفال دارای معلولیت، تعلیم بدهند. آنها تصمیم گرفتند که یک پارک بازی برای همه اطفال اعمار نمایند، که اطفال معلول و غیرمعلول از طریق بازی کردن در آن باهم یکجا گردند.

مفکوره ابتدائی والدین، که فکر می‌کردند کار اعمار این پارک بازی ۳ روز رخصتی را در بر خواهد گرفت، به یک پروژه بسیار بزرگتر تبدیل شد چون مردم شروع کردند به فکر کردن در مورد نظریات بیشتری برای پارک بازی. آنها به تجار و فارم دارها مراجعه کردند تا برایشان خشت، میخ، چوب و درخت مساعدت کنند. وقتی پارک بازی تکمیل شد دارای احاطه، دراز چوکی‌ها، درخت‌ها و وسایل بازی بود که از چوب‌های محلی و تایرها و بیرل‌های کهنه ساخته شده بود.

کوشش کردند که گازهای مختلف را در وسایل بازی شامل سازند. بعضی از گازها را بسیار پایین ساختند تا اطفال کوچک بتوانند خودشان به آن برسند.

اطفال از این که می‌توانستند از داخل بیرل‌های کهنه یا استوانه‌هایی که خوب پاک شده بود، بخرزند بسیار لذت می‌بردند. اطفال نابینا با چیغ زدن به داخل استوانه‌ها که صدای شان را انعکاس می‌داد لذت می‌بردند.

اطفال خوش دارند که با زدن یا ضربه وارد کردن به چیزی صدا تولید کنند. اطفالی که نابینا هستند خاصاً از این نوع بازی‌ها بیشتر لذت می‌برند.

اطفالی که بخوبی دیده نمی‌توانند در صورتی قادر خواهند بود که وسایل بازی را خودشان پیدا کنند که آنها با رنگ‌های بسیار روشن رنگ شوند. اگر پیاده روها کناره داشته باشند و اگر بعضی از ساحات بازی سبزه داشته باشد و بعضی نداشته باشد، اطفال نابینا قادر خواهند شد که راه خود را پیدا کنند.

پیشنهادات برای پارک بازی

- در اعمار پارک بازی و حفظ و مراقبت آن تاحد امکان افراد بیشتر جامعه را شامل سازید. پارک بازی باید بصورت منظم پاک و ترمیم گردد و این کار به پلان و سازماندهی ضرورت دارد.
- پارک بازی را ساده نگه داشته و از مواد محلی ارزان قیمت اعمار نمایید. به این طریق مردم می‌توانند مفکوره‌ها را کاپی کرده و وسایل مشابه را در خانه‌های خوب برای اطفال بسازند.
- برای ستون‌هایی که در پارک گذاشته می‌شود از چوب‌هایی استفاده کنید که زود فرسوده نگردد. قسمت‌های را که زیرخاک می‌شوند با مبلایل، قیر و یا دیگر مواد مقاوم در مقابل حشرات و پوینک‌ها، رنگ نمایید.
- گازها می‌توانند از ریسمان و یا زنجیر آویزان گردند. ریسمان ارزان‌تر است اما ممکن است بزودی فرسوده شده یا کنده شوند. ریسمان‌های پلاستیکی در اثر باران فرسوده نخواهند شد، مگر در اثر شعاع آفتاب ضعیف و شکنند خواهند شد.
- مقاومت ریسمان‌ها و پایه‌ها را با کش کردن همزمان توسط چند نفر، بصورت منظم امتحان نمایید. بزودی بعد از آن که ریسمان‌ها شروع به ضعیف شدن کردند، آنها را تبدیل کنید.
- مطمئن شوید که اطفال در دیزاین، ساختمان و حفظ و مراقبت پارک بازی شامل شده باشند. قسمت زیاد کار می‌تواند توسط اطفال تحت رهنمائی بزرگسالان انجام شود.